

dosarul nr. 3ra-711/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – V. Hadîrcă
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței,

Judecătorul

judecătorii

Tatiana Vieru

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Victor Burduh

Luiza Gafton

examinând recursul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Continent-M” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la repunerea în termenul de contestare, anularea deciziei și restabilirea în calitatea de plătitor TVA,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, prin care s-a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Continent-M”, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 22 iunie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere a cererii de chemare în judecată

c o n s t a t ă:

La 15 martie 2017 administratorul și fondatorul societății cu răspundere limitată „Continent-M”, Ciofu Valeriu și Moșoi Vladimir, au depus cerere chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la repunerea în termenul de contestare, anularea deciziei și restabilirea în calitatea de plătitor TVA.

În motivarea cererii de chemare în judecată au indicat că prin decizia Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 113 din 05 noiembrie 2015 a fost anulată înregistrarea societății cu răspundere limitată „Continent-M” ca plătitor de TVA, fiind anulat și certificatul de înregistrare a subiectului impunerii cu TVA începând cu ziua întocmirii actului de control fiscal nr. 1-733262 din 21 octombrie 2015.

Au indicat că au făcut cunoștință și au primit decizia contestată și actul de control fiscal nr. 1-733262 din 21 octombrie 2015 la 01 februarie 2017.

Au specificat reclamanții că Moșoi Vladimir de la 22 ianuarie 1993 până în prezent este asociat al societății cu răspundere limitată „Continent-M”; până la 17

august 2016 deținând 51% cotă-parte din capitalul social al întreprinderii, iar după 17 august 2016 a devenit unicul fondator cu cota de 100 %.

Până la 20 mai 2013 Moșoi Vladimir a figurat în documente în calitate de administrator al întreprinderii, însă din cauza relațiilor ostile cu fosta soție Moșoi Larisa, care la fel era asociat al întreprinderii, de la 03 februarie 2009 a fost impus de situație să se elibereze din cadrul întreprinderii, astfel încât toate documentele, evidența contabilă, ștampila au rămas în administrarea abuzivă a fostei soții.

Eliberarea lui Moșoi Vladimir din funcția de administrator al întreprinderii a fost consemnată în carnetul de muncă, însă la Camera Înregistrării Stat nu s-au înregistrat aceste modificări, deoarece Moșoi Larisa nu dorea să transmită actele de constituire și ștampila și era împotriva numirii unui nou administrator.

La 20 mai 2013 potrivit deciziei Camerei Înregistrării de Stat privind modificarea datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice a fost numit în calitate de administrator al întreprinderii Ciofu Valeriu, și ca urmare toate documentele cu privire la evidența contabilă, de înregistrare a firmei și ștampila urmau să fie transmise administratorului pentru continuarea activității.

La 20 mai 2013 s-au prezentat la oficiul întreprinderii, însă au depistat că toate documentele de înregistrare a firmei, ștampila, documentele contabile lipseau, considerent din care au telefonat-o pe Moșoi Larisa, care le-a comunicat că documentele sunt la dânsa și că nu intenționează să le transmită.

Având în vedere refuzul Larisei Moșoi de a transmite documentele contabile, la 29 mai 2013 și 26 iunie 2013 s-au adresat organelor de poliție și procuraturii, însă fără careva efecte, considerent din care s-au adresat instanței de judecată.

Au concretizat că prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2014 Moșoi Larisa a fost obligată să transmită administratorului societății cu răspundere limitată „Continent-M” Ciofu Valeriu – actele de constituire, ștampila, documentele contabile și documentele de evidență a personalului.

Deoarece hotărârea judecătorească nu a fost executată benevol, la 03 noiembrie 2015 a fost intentată procedura de executare silită în baza titlului executoriu, însă titlul executoriu nu a fost executat integral până în prezent.

Au concretizat că de la 10 decembrie 2012 până la 17 august 2016 societatea cu răspundere limitată „Continent-M” s-a aflat în proces de reorganizare prin intermediul instanței judecătorești.

Conform deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, în vigoare de la 17 august 2016, Moșoi Vladimir a devenit unicul asociat al societății cu răspundere limitată „Continent-M”.

La 21 februarie 2017 au înaintat organului fiscal cerere prealabilă cu privire la anularea deciziei nr. 113 din 05 noiembrie 2015, însă la 06 martie 2017 au primit răspunsul Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău din 27 februarie 2017, prin care contestația a fost respinsă ca fiind tardivă.

Au concretizat că societatea cu răspundere limitată „Continent-M” a achitat obligațiile de plată a TVA și după anularea calității de plătitor TVA a acesteia.

Cer repunerea în termenul de contestare și adresare în judecată, având în vedere că la 01 februarie 2017 au aflat despre existența deciziei Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 113 din 05 noiembrie 2015, anularea deciziei Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 113 din 05 noiembrie 2015 cu restabilirea societății cu răspundere limitată „Continent-M” în calitate de plătitor

TVA cu emiterea certificatului de înregistrare a subiectului impunerii cu TVA (f.d. 3-6).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 22 iunie 2017 s-a respins cererea cu privire la repunerea în termen a cererii de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Continent-M”.

S-a respins ca fiind tardivă cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Continent-M” (f.d. 87, 89-94).

La 06 iulie 2017 administratorul și fondatorul societății cu răspundere limitată „Continent-M”, Ciofu Valeriu și Moșoi Vladimir au declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 22 iunie 2017 (f.d. 88), iar la 25 septembrie 2017 apel motivat împotriva aceleași hotărâri (f.d. 105-107).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 23 ianuarie 2018 a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Continent-M” și Moșoi Vladimir.

A casat hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Buiucani din 22 iunie 2017 și a emis o nouă hotărâre de admitere a cererii de chemare în judecată.

A repus în termen cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Continent-M” și Vladimir Moșoi.

A anulat decizia Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal mun. Chișinău nr. 113 din 05 noiembrie 2015 cu restabilirea societății cu răspundere limitată „Continent-M” în calitate de plătitor TVA cu emiterea certificatului de înregistrare a subiectului impunerii cu TVA.

La 04 aprilie 2018 Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs, organul fiscal a indicat că la 21 octombrie 2015 a efectuat control fiscal cameral prin metoda verificării tematice la societatea cu răspundere limitată „Continent-M” privind anularea înregistrării ca plătitor TVA, în rezultatul căruia s-a stabilit nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) și art. 115 alin. (1) Codul fiscal și anume neprezentarea declarațiilor TVA pentru L/3/2015 – L/9/2015.

În legislația națională nu se regăsește careva excepție precum că în cadrul procedurii de reorganizare, contribuabilul este scutit de la întocmirea și prezentarea dărilor de seamă asupra unor impozite și taxe prevăzute de legislația națională.

Lipsa evidenței contabile ca rezultat al tăinuirii acesteia de către Moșoi Larisa, deși administrator al întreprinderii era desemnat Ciofu Valeriu, nu este motiv ce ar scuti întreprinderea de la ținerea evidenței contabile, or, administratorul Ciofu Valeriu urma să restabilească evidența contabilă în termen de 2 luni, conform art. 43 alin. (6) Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007.

Instanța de apel eronat a stabilit faptul prezentării declarației TVA pentru perioada fiscală martie 2015 la data de 07 aprilie 2015, deoarece potrivit contului curent detaliat al contribuabilului se atestă că la 07 aprilie 2015 a fost prezentată declarația TVA pentru perioadele fiscale ianuarie - februarie 2015, nefiind însă prezentate declarațiile TVA pentru perioadele fiscale martie – septembrie 2015.

Consideră că persoana juridică se citează pe adresa sediului conform înregistrării de stat, iar în cazul schimbării sediului urmează a comunica faptul dat, or, nerecepționarea corespondenței, deși a fost expediată pe adresa sediului conform înregistrării de stat, este responsabilitatea persoanei juridice și nu poate fi temei în

constatarea necunoașterii de către reclamant despre emiterea deciziei și a actului de control contestate.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 04 mai 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat societății cu răspundere limitată „Continent-M” o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copiei respective, însă până la data examinării chestiunii cu privire la admisibilitatea recursului, referință nu s-a depus.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 06 iunie 2018 recursul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat s-a considerat admisibil și s-a numit spre examinare în Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat, în limitele invocate pe baza materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este depus în termen, însă neîntemeiat și care urmează a respins cu menținerea deciziei instanței de apel din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

La 26 martie 2018 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 23 ianuarie 2018 (f.d. 136), fapt ce denotă că recursul declarat la 04 aprilie 2018 este depus în interiorul termenului de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Materialul probator anexat la materialele pricinii atestă că Direcția Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a efectuat controlul prin metoda verificării tematice a societății cu răspundere limitată „Continent-M” cu privire la anularea înregistrării ca contribuabil TVA, întocmind în acest sens actul nr. 1-733262 din 21 octombrie 2015, prin care s-a propus emiterea deciziei de anulare a înregistrării întreprinderii în calitate de contribuabil pentru neprezentarea declarațiilor TVA (f.d 8).

În temeiul actului de control nr. 1-733262 din 21 octombrie 2015, prin decizia nr. 113 din 05 noiembrie 2015 a Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, s-a decis de a anula înregistrarea ca plătitor TVA societatea cu răspundere limitată „Continent-M” și certificatul de înregistrare a subiectului impunerii cu TVA nr. 0200876 din 01 iulie 1998, începând cu întocmirea actului de control din 21 octombrie 2015 (f.d. 7).

Suportul probator anexat la materialele pricinii mai atestă că la 21 februarie 2017 administratorul societății cu răspundere limitată „Continent-M” Ciofu Valeriu și fondatorul aceleași întreprinderi Moșoi Vladimir au adresat Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău contestație împotriva deciziei Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 113 din 05 noiembrie 2015 cu restabilirea întreprinderii în calitate de plătitor TVA și emiterea certificatului de înregistrare a subiectului impunerii cu TVA (f.d. 9-10).

Prin răspunsul nr. 01-05/8/121-719 din 27 februarie 2017, Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a comunicat societății cu răspundere limitată „Continent-M” că contestația nu va fi examinată, deoarece este depusă cu omiterea termenului de adresare (f.d. 11).

Nefiind de acord cu răspunsul organului fiscal de respingere a contestației ca fiind tardivă, administratorul societății cu răspundere limitată „Continent-M” Ciofu Valeriu și fondatorul aceleași întreprinderi Moșoi Vladimir, au sesizat instanța de contencios administrativ, solicitând repunerea în termenul de contestare și adresare în judecată, având în vedere că la 01 februarie 2017 au aflat despre existența deciziei Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 113 din 05 noiembrie 2015, anularea deciziei Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 113 din 05 noiembrie 2015 cu restabilirea societății cu răspundere limitată „Continent-M” în calitate de plătitor TVA cu emiterea certificatului de înregistrare a subiectului impunerii cu TVA (f.d. 3-6).

Fiind investite cu judecarea pricinii, instanțele de judecată au ajuns la concluzia temeiniciei cererii de repunere în termen a acțiunii și a temeiniciei acțiunii.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră instanțele de judecată au examinat pricina cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Cu privire la termenul de adresare în judecată și repunerea acțiunii în termen, instanța de recurs reține următoarele.

Conform art. 14 alin. (1) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile *de la data comunicării actului*, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Conform art. 267 alin. (1), (3) Codul fiscal, decizia organului fiscal sau acțiunea funcționarului fiscal poate fi contestată numai de persoana vizată în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acțiunea ori de reprezentantul ei, în modul stabilit de prezentul cod. Obligația de a dovedi incorectitudinea deciziei emise de organul fiscal se atribuie persoanei care contestează.

Conform art. 268 alin. (1) și (2) Codul fiscal, contestația împotriva deciziei organului fiscal sau acțiunii funcționarului fiscal poate fi depusă, dacă prezentul cod nu prevede altfel, în decursul a 30 de zile *de la data primirii deciziei sau a*

întreprinderii acțiunii contestate. În cazul omiterii acestui termen din motive întemeiate, el poate fi restabilit, la cererea persoanei vizate în decizie sau împotriva căreia a fost întreprinsă acțiunea, de organul fiscal abilitat să examineze contestația. Contestația depusă după expirarea termenului indicat la alin.(1), nerestabilit în modul prevăzut la același alineat, va rămâne neexaminată și se va restitui reclamantului.

Atât, legea contenciosului administrativ, cât și legea specială în speță Codul fiscal, condiționează curgerea termenului de contestare a actului administrativ de la comunicarea acestuia către persoana interesată.

Conform art. 129¹alin. (1) Codul fiscal, actele organelor Serviciului Fiscal de Stat se trimit destinatarului prin poștă cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire sau prin orice alt mijloc care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui (telegramă, fax, e-mail etc.) ori se înmânează personal destinatarului sau altor persoane indicate la alin.(2) de către organele Serviciului Fiscal de Stat.

Actele pricinii atestă că la 27 octombrie 2015 Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a expediat societății cu răspundere limitată „Continent-M” actul nr. 1-733262 din 21 octombrie 2015, însă scrisoarea a fost returnată organului fiscal cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 51).

La 12 noiembrie 2015 Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău a expediat societății cu răspundere limitată „Continent-M” decizia nr. 113 din 05 noiembrie 2015, însă plicul a fost returnat instituției cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 50).

Din suportul probat anexat la materialele pricinii se atestă că Valeriu Moșoi a făcut cunoștință cu decizia organului fiscal nr. 113 din 05 noiembrie 2015 la 01 februarie 2017, contrasemnând despre acest fapt pe decizia menționată.

Instanța de recurs constată că instanța de apel justificat a ajuns la concluzia că termenul de depunere a contestației urmează a fi calculat de la 01 februarie 2017 și că contestația împotriva deciziei nr.113 din 05 noiembrie 2015 și respectiv cererea de chemare în judecată este depusă în termen, în condițiile în care la materialele pricinii lipsesc alte probe care să confirme că reclamantul/intimatul a făcut cunoștință cu decizia contestată mai devreme de data de 01 februarie 2017.

Conform art. 279 alin. (1) și (2) Codul civil, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată constată că termenul de prescripție extinctivă nu este respectat datorită unor împrejurări legate de persoana reclamantului, dreptul încălcat al persoanei este apărut.

Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât dacă partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de prescripție.

Intimații/reclamanți în susținerea omiterii termenului de contestare a deciziei organului fiscal nr. 113 din 05 noiembrie 2015, au invocat că în perioada de la 10 decembrie 2012 – 17 august 2016 societatea cu răspundere limitată „Continent-M” a fost în proces de organizare pe cale judecătorească, fapt ce se confirmă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 august 2016 (f.d. 60-70).

Despre necunoașterea deciziei contestate se confirmă și prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 octombrie 2014, devenită irevocabilă la

02 septembrie 2015, prin care s-a obligat Moșoi Larisa să restituie către administratorul societății cu răspundere limitată „Continent-M” actele de constituire, ștampila, documentele contabile și documentele de evidență a personalului întreprinderii (f.d. 15-22).

Urmează a fi apreciat ca fiind plauzibil, argumentul invocat de intimați, că după emiterea deciziei nr. 113 din 05 noiembrie 2015, organul fiscal urma să blocheze societatea cu răspundere limitată „Continent-M” în sistem, pentru a nu accepta declarațiile TVA și plățile aferente la buget, fapt ce nu a fost realizat de organul fiscal, circumstanțe ce rezultă din contul curent detaliat, iar aceste circumstanțe fundamentează concluzia că intimații nu au cunoscut despre decizia organului fiscal la data emiterii acesteia.

Din considerente menționate, instanța de apel justificat a constatat ca fiind întemeiată cerința cu privire la repunerea în termen a cererii de chemare în judecată.

Înlăturând disputele cu privire la tardivitatea cererii de chemare în judecată și repunând în termen acțiunea, instanța de apel a fost în drept să purceadă la examinarea legalității deciziei organului fiscal și la acest aspect, Colegiul ține cont de următoarele.

Conform art. 113 alin. (2) lit. b) Codul fiscal, organul fiscal este în drept să anuleze de sine stătător înregistrarea contribuabilului T.V.A. în cazul în care: subiectul impunerii nu a prezentat declarație privind T.V.A. pentru fiecare perioadă fiscală.

Având la bază norma de drept citată, instanța de apel întemeiat a ajuns la concluzia că decizia Direcției Administrare Fiscală Centru a Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău nr. 113 din 05 noiembrie 2015 este emisă cu încălcarea prevederilor legale și contrar circumstanțelor de fapt ale pricinii.

Din conținutul actului de control nr. 1-733262 din 21 octombrie 2015 reiese că societatea cu răspundere limitată „Continent-M” a fost anulată în calitate de plătitor TVA pentru faptul că nu și-a onorat obligațiile fiscal de prezentare a declarațiilor TVA pentru L/3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10,11,12 anul 2015.

Conform art. 115 alin. (1) Codul fiscal, fiecare subiect impozabil, specificat la art.94 lit.a) și/sau lit.c), este obligat să prezinte declarația privind T.V.A. pentru fiecare perioadă fiscală. Declarația se întocmește pe un formular oficial, care este prezentat la organul fiscal nu mai târziu de data de 25 a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale.

Din actul de control menționat emis la 21 octombrie 2015, rezultă că organul fiscal a constatat neprezentarea de către societatea cu răspundere limitată „Continent-M” a declarațiilor privind TVA pentru lunile octombrie 2015, noiembrie 2015 și decembrie 2015, astfel pentru perioade ulterioare întocmirii actului de control.

Prin urmare, organul fiscal a constatat comiterea unor încălcări de către societatea cu răspundere limitată „Continent-M”, care nu au fost confirmate, ceea ce condiționează că actul de control este lipsit de temeinicie și legalitate, or, temeiul de drept indicat în decizia contestată art. 113 alin. (2) lit. b) Codul fiscal nu este incident speței.

Conform art. 214 alin. (1) Codul fiscal, controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale.

Prin urmare, controlul fiscal efectuat de organul fiscal poate fi efectuat doar pentru perioada care s-a scurs până la data efectuării controlului, nu și pentru viitor, or, controlul efectuat pentru fapte constatate în viitor este inadmisibil, iar actul de control emis în astfel circumstanțe generează anularea deciziei emise în baza acestui act.

La caz, se atestă că actul de control și decizia emisă în baza acestuia nu corespund circumstanțelor de fapt existente la momentul efectuării controlului și pe cale de consecință sunt emise cu încălcarea prevederilor legale, iar din această optică se fundamentează concluzia instanței de apel privire la temeinicia cererii de chemare în judecată.

Conform art. 25 alin. (1) lit. b) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărâri: admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pârâtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlăture încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întârzierea executării hotărârii.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Direcția Generală Administrare Fiscală Chișinău a Serviciului Fiscal de Stat.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Continent-M” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la repunerea în termenul de contestare, anularea deciziei și restabilirea în calitatea de plătitor TVA.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Victor Burduh

Luiza Gafton